

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da det af Justitsministeriet i Rigsdagens sidste Sæssion forelagte Lovforslag om Lønninger for forskjellige under Justitsministeriet hørende Embeds- og Bestillingsmænd ikke tilendebragtes i denne Samling, skal Ministeriet herved paany indbringe et saadant Forslag. Det foreliggende Lovforslag, der i det Væsentlige er overeensstemmende med det i sidste Sæssion forelagte, omfatter de under Justitsministeriet hørende Embeds- og Bestillingsmænd, med Undtagelse af deels Medlemmerne af Højesteret, for hvilke Lønningsbestemmelserne ere foreskrevne i den ikke til Revision bestemte Lov af 21de Januar 1857, deels de i selve Ministeriet ansatte Embeds- og Bestillingsmænd, samt Retsbetjentene og Udskrivningscheferne, der omhandles i de for deres Vedkommende forelagte særlige Forslag til Lønningslove. Forslaget svarer saaledes væsentlig til Lov af 19de Februar 1861 om Lønninger for de under Kongerigets Ministerier hørende Embeds- og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriernes Personale §§ 11—25, dog saaledes, at visse Bestemmelser ere tilføiede som Følge af andre gjældende Lovbestemmelser, og at andre Bestemmelser ere udgaaede, saaledes Bestemmelsen i § 17 om Præsten ved Kjøbenhavns civile Arresthuus som Følge af Lov om Kjøbenhavns Polities Omordning af 11te Februar 1863 § 17 og Bestemmelsen i § 20 paa Grund af, at det er anseet rettest ikke i Lønningsloven at foreslaae Honorarer, undtagen hvor de staae i Forbindelse med Institutter, med Hensyn til hvilke der tillige bestemmes Lønninger for Embedsmænd.

Forslaget hviler i det Væsentlige paa de samme Principer som Loven af 19de Februar 1861; dog bemærkes, at da Forslaget gaaer ud fra fast ansatte Lønninger, uden at nogen Deel deraf foreslaaes ansat til Sæd og udbetalt efter Sædpriserne saaledes som Tilfældet var efter Loven af 19de Februar 1861, er der ved Lønningsstørrelsernes Fastfattelse tildeels taget Hensyn til den Forøgelse, som hiin Udbetalingsmaade har medført. Med Hensyn til de ved Loven af 19de Februar 1861 bestemte Alders-

tillæg er kun paa eet Punkt foreslaaet en principiel Forandring, nemlig for Distriktslægernes Vedkommende.

Ungaaende de enkelte Paragrafer og de deri foreslaaede mindre væsentlige Afvigelser fra Loven af 19de Februar 1861 bemærkes Følgende:

ad § 1.

I denne Paragraf er foruden for de i Loven af 19de Februar 1861 § 11 omhandlede Embedsmænd tillige optaget Lønningsbestemmelserne for Formanden i Kjøbenhavns Sø- og Handelsret, som efter § 5 i Loven af 19de Februar 1861 om Oprettelsen af denne Ret lønnes lige med Justitiarierne i Overretten. Lønningsstørrelserne ere opførte med den samme Begyndelseslønning nemlig 3,000 Rd., som den i Loven af 19de Februar 1861 § 11 fastsatte, hvorimod Slutningslønnen er foreslaaet til 4,000 Rd., hvorefter Justitiarierne med Hensyn til Lønningsvilkaar i det Hele blive stillede lige med Højesteretsassessorer.

ad § 2.

I denne Paragraf ere Lønningsstørrelserne efter Loven af 19de Februar 1861 § 12 forøgede med 200 Rd., saaledes at Minimums- og Maximumslønningen for de i Paragrafen omhandlede Embedsmænd foreslaaes ansatte til 1,800 Rd. og 2,600 Rd. De tilsvarende Lønninger efter Loven af 19de Februar 1861 have nemlig efter Gjennemsnitsberegning af Sædpriserne for Finantsaarene 18^{60/61}—^{69/70}, paa Grund af Sædtillægget været udbetalte med henholdsvis 1,824 Rd. og 2,638²/₅ Rd., og der findes ikke tilstrækkelig Grund til paa dette Punkt at foreslaae Redfættelse.

ad §§ 3, 4 og 5.

Foruden de i de tilsvarende §§ 13, 14 og 15 i Loven af 19de Februar 1861 omhandlede Embedsmænd, i hvis Antal der er foreslaaet nogle Indskrænkninger, er her i § 3 opført Justitssekretairen ved Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn, som efter Loven af 19de Februar